

Zahtevana raven znanja slovenskega jezika

Za zdravnike, ki opravljajo zdravniško službo v neposrednem stiku s pacientom, se zahteva znanje slovenskega jezika na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

Za zdravnike, ki ne opravljajo zdravniške službe v neposrednem stiku s pacientom, se zahteva znanje slovenskega jezika najmanj na stopnji B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, lahko pa tudi višje, v kolikor delodajalec glede na zahtevnost in način dela oceni, da je potrebno višje znanje slovenskega jezika.

Dokazovanje znanja slovenskega jezika:

- z dokazilom o zaključeni srednji šoli v slovenskem jeziku v Republiki Sloveniji ali
- s potrdilom o znanju slovenskega jezika na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, izdanim s strani Centra za slovenščino kot drugi in tuji jezik, ki deluje v okviru Oddelka za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, www.centerslo.si.

ZZdrS določa različne trenutke dokazovanja znanja slovenskega jezika pred upravnimi organi.

Zdravnik, ki je poklicno kvalifikacijo pridobil v drugi državi članici Evropske unije, državi Evropskega gospodarskega prostora ali Švicarski konfederaciji, dokazuje znanje slovenskega jezika, na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, v postopku vpisa v register zdravnikov pri Zdravniški zbornici Slovenije.

Ob prijavi na strokovni izpit v Republiki Sloveniji znanje slovenskega jezika preverja Ministrstvo za zdravje, ki je pristojno za izvedbo strokovnega izpita.

Zdravniki, ki ne dokazujejo znanja slovenskega jezika v posameznem postopku pri Zdravniški zbornici Slovenije ali Ministrstvu za zdravje, so dolžni predložiti dokazilo o znanju slovenskega jezika svojemu delodajalcu, saj ZZdrS v 11. členu izvajalcem zdravstvene dejavnosti nalaga, da svoje akte spremenijo tako, da za posamezna delovna mesta določijo zahtevano stopnjo znanja slovenskega jezika, upoštevajoč določbe ZZdrS.